

Söğüt Gölgesi

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.02.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Söğüt Gölgesi

Eserleri:

2 Nisan

Bir gün hiç beklenmeden yazacağım ki sana,
bak, her şey yolunda,
tersine döndürebildim hayatın çarkını da
en acı gerçekler de baş eğiyor karşımda.
Gücümse kafamdan taşıp ayaklarıma dolaşmakta
Sık-sık tökezlemem de zaten bundan...
Yazacağım ki, inanmasan bile
allahla barışmışım,
kitleye de karışmışım hatta;
ben insanları, insanlar beni arayıp durmakta:
(balıkçı kendi ağına düşecek balığı,
balıksa ona solucan bahşedek ağını deryada aradığı gibi).

Yazacağım ki, yanılmışım,
yalnızlık bir hastalıkmış,
ben de kendine güvensizlik, değersizlik
ve bir de yaratma aşkının sönmesi gibi semptomlarını yaşamışım,
güçlü olunca varlığın hayat aşkıyla
nasıl dolduğunu duymuşum iliklerimde...
(Bu öylesine ağır ve iyileştirilemez bir hastalık ki,
bu yüzden çok azarlamazsın beni...
Hatta yaratmaya kudreti olan allah da
kendi yalnızlığından hep kaçır çünkü...)

Yazacağım ki,
benim için çok sıradanlaşmışsın:
artık seni düşünürken
ruhum etkilenmiyor o kadar da.
Tam tersine, senden kurtuldukça
imana geliyorum,
dini vaazlardan zevk alıyorum gitdige...
Sen de sevineceksin
ve diyeceksin ki, bunu çoktan beklemiştin
bazan beni hatırlayıp
gizli-saklı adımlarını izlemiştin,
düşündüğüm kadar aptal ve sıkıcı gelmemişim sana...

Yazacağım ki, seni son gördüğüm günden
aklıma gelmemişsin hiç,
çünkü seni unutmanın formülünü hazırlamışım -
hayat aşkı denen bir saçmalık yoluyla,
içimde inerek en derine
ruhumun ve aklımın bana oynadığı bir oyun olduğunu kabullenmişim.
Sen de kendini yitirip baştan savmak yerine
kanacaksın bana çocuk gibi,
diyeceksin ki,
biliyordun zaten sevgimin bu kadar süreceğini,
yalnız, bir sonraki gün anlayacaksın beni -
görünce takvimin nisana denk geldiğini...
Kim bilir, belki de
bir az sevinmiş diye, hoş olsun diye gönlüm,
yazacaksın ki:

"artık ayın ikisi,
dök eteğinden taşı, ne haber, söylesene..."

Söğüt Gölgesi

Çok gezineceksin mısralarımın arasında

Sen çok gezineceksin mısralarımın arasında,
dizelerle, cümle-cümle, harf-harf geçeceksin yüreğimden
Kafiyelerde görünüp sükutumda yiteceksin,
sanacaksın ki, dokunamıyorum sana...
Bense ruhuna akarım her defasında ilhamlanınca.
Her bedahet geldiğinde ellerinden tutarım,
sen hissetmezsin,
Gözlerinde yüzlerle arzu beslemişim,
karşılaşırsak aniden,
bana bakınca gerçek olsun diye...
Saçlarında ruhumun bir parçası dolaşır daim,
Okşar onları sen uykuya dalıncayadek,
saçların dağılır bazen
aklım sende kalıp hasretim uçuşunca,
rüzgardan değil, rüzgardan deyil,
sana öyle gelir...

Çok gezineceksin mısralarımın arasında,
karışık hislerimden geçeceksin bensiz, yalnız başına
Ben harflerden yollar kuracağım sana giden
hepsi de ünvensiz, menzilsiz...
Kolay değil yol salmak ve her geçen gün zorlaşıyor sana doğru yol almak da
Başka harflerin başlattığı sözlerden,
Yabancı ve sensiz cümlelerden usanmışım...
İşte bu yüzden, bazen dilsiz olmak da,
susmak da istiyorum tamamen.
Maalesef ki, biz "ı" ve "ğ" harfleriydik,
iki kelimeyi başlatıp bir cümleye dönüşemedik...

Söğüt Gölgesi

Ebedi kal içimde

Uçuşan hissleriyle
Şemasız,
Üstükapalı bir harabede
Serbest şiir yazmakta
kolu zincirli şair...
Yeter ki, sen bana şair deme,
canım sıkılır,
belki yüz kat fazla özlerim
bunu hatırlayınca.
İyi kapa yüreğinin kapısını da
aksi halde boşluklardan hava sızar,
üşürüm.
'Sevilmeğe ne var ki' derdim,
diyemem,
çünkü bilmem nasıl olur
sevdiğinin seni sevmesi.
Sevmediğin seni sevse,
bilirim, çok farketmez,
eninde-sonunda unutulur
unutulacağım gibi...
Unutacağın gibi...
Şimdi hasretinin dumanına sarınmış,
zorla duyulmakta parıltısı
uykusuzluktan nuru sönen gözlerimin
ve her gün resmine bakıp
sana verdiğim sözlerimin;
'Yaşayacağım,
Yükseleceğim,
Güleceğim,
Sonunadek,
Son anadək...
Yıldırılmaz beni artık
yüklenen şu acılar da:
ne gelecek, ne dünkü, ne bugünkü!
Senin var olduğun dünya
yaşamaya değer, çünkü...'
Yeter ki, sen bana şair deme...
Geçici bir hal değil bu
ve bu kadar kolay değil her şey
Ben iyi bilirim bunun
nasıl ağır olduğunu
ve nasıl yüz-yüze koyar
yüreğini, başını.
Yüzerimde asrların yükü toplanmış sanki.
Atacağım hepsini
sende bulduğum sevinçle.
Seni yeniden seveceğim
insani bir biçimde
ve atacağım bir gün şairliğin de taşını
sense mutluluğumsun,
ebedi kal içimde...

Söğüt Gölgesi

Her seni hatırladığımda

Her seni hatırladığımda
Güneşe dokunmak geçer içimden...
Bunun için depresif trampelenlerim de var benim...
Sen ki bilirsin,
kafam taşa çarpmadan, vazgeçemem şu hevesimden
bilsem bile ki,
yükselen her şey düşer eninde-sonunda...
Sen sonunu en başından görmüştün:
önce eleştirilerin işe düştü,
ardından tedirginliğin
ve nihayet ittihamların...
Hala anlamıyordun ki,
hiçbir azap ve ya suçlama korkutamaz şairleri...
Sen benden çok kendinden korkuyordun belki de
ve sınıksız bastırıydın yüreğinde
gülüşünün ardında sakladığın şeyleri...
Halbuki, korkulacak en son adamdı:
imanı sevgi,
tanrısı insanlık,
azizi yalnızlar olan,
cehenneme bile inanmayan
şair ruhlu bu serseri...
Çok arzu-dileği yoktu:
bir tek sınırlı allahı kaçmaktı kafasındaki
ve bir de ara-sıra seni görebilmeyi derdiseri...

İnan ki, yüküm ağır değil içimde seni taşıdığım için...
Yalnızca bu belirsizlik takatten salar ruhumu...
Bazen de sorarım kendime:
"aranızda geçilmez bir duvar ören
o sabırsız acı dilin
söylesene, memnun oldu mu?!"
Sana götüren bir yol vardı -
semti belli, yönü belli,
her an açık, sevinç dolu...
Ne bir keder, ne ızdırap, ne hasret kapatmazdı onu.
Bense kendinden kaçıp geçmek için derin sulardan,
eline geçen her bir şeyi o sulara atan
çılgın bir mahbus gibiydim...

Keşke zamanı dondursam,
o güne dönebilsem,
kırabilsem ellerimi,
susturabilsem ateş saçan hislerimi...
Ben suskun bakışlarımla takılsam gözlerine,
sen de sakince bana yolun açık olsun desen,
başka bir şey istemezdim,
hasreti yollardım o belirsizliğe
ve her gün dediğin yolla
gidip-gelirdim daima.

Fakat şimdi boş bakışlarla boylanırım geçmişin ardından,

yorulur göz kapaklarım,
hasretin elden salınca
en zayıf silahtaşım - hafızam bulanıklaşır,
tükenir kurtulmaya çalışan güç istencim de
ve baş vurur en son çareye,
inandırmaya çalışır,
sanki bir karabasanmış,
aklım ve duygularım bana oyun kurgulamış
sanki her şey bir yalanmış, sen ezelden yokmuşsun...
Sineme ağırlık çöker, sevinirim, demek ki, yanılgıymış,
Görüyorum ki, içimdesin,
sana diyeceklerimden
sana giden yol tıkanmış...

Söğüt Gölgesi

Keşke şair doğmasaydım

Kendimi kendime dert unutturur,
Sevinçli günlerim hep yakar beni
Yazmazsam, yüreğim didinip durur,
Yazınca ellerim hep yakar beni.

Yürekte sığınak arzular ise,
Ne abad etmedin, ne yıktın gittin
İçimde ne kadar ateş var ise,
Hepsini yakarak çıktın gittin

Bedahet, şiirler alev gönlümde,
Sevgimi yakarak parlatacaklar
Hayat denen coşkun deniz ömrümde
Yanan son gemiler de batacaklar

Bilseydim vefası yokmuş denizin,
Sığlarda yüzseydim, boğulmasaydım
Geriye dönmek de boştur, güzelim,
Keşke ben hiç şair de doğmasaydım

Söğüt Gölgesi

Mahallenizin delisi

Mesafelerini geniş tut
iki günlük adamlar bir ömrü harab etmeye yeter...
Bir tek ona seviniyorum ki,
bu harabeler içinde bile seni hatırlatır sükut...
Kapadıkça kulaklarımı sürünün gürültüsüne
içimdeki suskunluk hayaline yüz tutar,
istediğin kadar da yol alır sana doğru
bana seslen, beni duy yeter ki...
Neden sana içimi dökmek gereği duyuyorum ki?!
Üstelik, bilsem bile ki,
beni duymak istemeyen birisi kadar sağırsın...
Ya susmam gerek yeniden,
ya da seni bana gönderen,
geç kalan kısmetime meydan okumam gerek...
Bu kadar basit...

Seni bir az geç anladım
Henüz içimdeki gürültüden kafam yeni kurtulmakta
Senin duygu kırıntılarını toplayıp
çözüyorum bu bilmeceyi -
beni kitlenin önende heykel gibi,
put gibi dikmekti senin niyetin...
Ben tedirginlikle kenara çekince yakamı
uzadıkça uzadı,
çok çekti bu işkence...
Sen yığınlar yüzünde yükselmemi bekliyordun
Yığınları çığnemek yükselmek mi, sence?!

Geçmiş ortak konumuzda
çok küçük bir yenilik var -
sana hasretim arttıkça
şiiirlerim serbestleşmekte -
kafiyelere sığamadığımdan...
Tenhanın sahip olduğuyla geçiniyorum işte
hasretimi avutuyorum
resmine bakaraktan...

Belki, hiçbir terazide
hiçbir kriterde birlikte tartılamazdık,
ancak en azından
insandık ikimiz de...
Ve de sende benim can attığım gizli bir huzur,
bende de seni korkutan bir kargaşa vardı...
Fırtınan denizin o zarif sükutunu
en durgun anında gelip bozduğu gibi...
Ne çılgın dalgalar yaratabilirdik,
ne gemiler batırabilirdik düşünsene...
Tezatlara muhtaçtır en ali duygular da
En derin, en sessiz denizi sever fırtına...

Hafızam şu an senle öylesine meşgul ki,
anlamsızlık illetinden kurtulmuşum

hatta incelmiş sezgilerimle
anlamların batınında yatan farklılıkları bulmuşum:
artık iyi biliyorum ki,
his başkaymış, duygu başka,
keder başka, hüznün başka,
hayat başka, yaşam başka...
İçimde bengi dönüş esintileri var,
en çok da;
seni hatırlamak, seni düşünmek...
Ardından
henüz gerçekleşmemiş üç-beş paranormal arzu
ve her gece kafamın içinde kurcalanan bir soru -
acaba seni unutur muyum, aklımı kaybedersem?!
Belki de sen hala
hedeflerimle ölçüp, başarılarımla biçiyorsun beni,
bense
deli raporu alıp
mahallenizin delisi olmak isterim...

Söğüt Gölgesi

Ömrümde ebedi kalmadın

Bilirim, mutluluk olmaz sonsuz,
Bir anlık yüzünü görsem de olur
Senden kurtulmanın yolu yok zaten
Sen beni kendimden kurtar, ne olur...

Bir işe yaramaz unutkanlığım
Seni unutmayı becerdim mi ki?!
Hep seni unutmak istediğim an
Kendimi ben sende bulurum, sanki

Arabir gökyüzü resmini gizler,
Gördüğüm senin yüz çizgilerinmiş
Şana beslediğim bu çılgın hissler
Ölümden, hayattan daha derinmiş

Sen benim ruhumdan özüme bir yol
Gülüşüyle beni yaşatan kadın
Bütün tesadüfi sevinçler gibi
Ömrümde ebedi gelip kalmadın

Söğüt Gölgesi

Seni sevmek

Seni sevmek -
Her Şeye rağmen
En zulmet karanlıklarda
Bulutların arasında
GüneŐi beklemek gibi...

Seni sevmek -
Kanat ađmak
Uçurumlar üzerinde
ve yalın kayalıklarda
Yeni mesken salmak gibi...

Seni sevmek -
asi olmak,
AŐık olmak tezatlara,
OkŐayarak zincirleri
Sitem etmek azatlara...

Seni sevmek -
uŐumek,
titremek gün iŐıđından
ve üst-üste giyinmek
senden gelen her duyguyu...

Seni sevmek -
boŐlukların
arasında duvar örmek
firtınalı bir denizde
tek başına kürek çekmek...

Seni sevmek -
Kasırgayı,
dumanı ve çeni sevmek,
Sesin ile yolu bulmak
Gz gözü görmeyince...

Seni sevmek -
arŐa kalkmak,
yitmek yıldızlar içinde
Hayatın son noktasında
Var olmak buzlar içinde...

Seni sevmek -
alevlenmek
ve erimek mum gibi,
sonunda susup yatıŐmak
bu garip akŐam gibi...

Seni sevmek -
sevinmek
yaŐadıđına, varlığına,
direnmek, boyun eđmemek

hayatın gaddarlığına...

Seni sevmek -
yüreğimde
doğan hayatı taşımak,
Seni sevmek -
her şeye rağmen
Yaşamak, yaşamak!

Söğüt Gölgesi

Uçan balıklar

Bilmezdim böyle güzel susabildiğini...
Hayretler içindeyim
sende göremediğim enginlikler önünde...
Deniz dalga-dalga sahile vursa da her şeyi,
sen tamamen farklıydın,
beni içine çekiyordun - derinliklere...
Sana doğru durmadan ilerledikçe
tedirgin de oluyordun boğulmamdan...
Beni suçlayıp çok da kınama,
çünkü henüz ömrümde
tersine dalgalanan bir deniz görmemiştim...

Çok da çılgın değilim bu sıralar nedense
hatta tam tersine -
gerginim, ezginim ve eski bir haber - yalnızım...
Altı yüzyıldır teşekkülünü bitiremeyen
elli milyonluk halkın arasında yalnızım, güzelim...
Bu benim teselli bulduğum bir sayı hatta,
bir de bunun üzerine yedi milyar katlanınca
dehşet kaplıyor beni,
nefesim ve ruhum daralıyor,
gözlerim kararıyor,
Bakünün duman-kokusunda mazotla mest oluyorum,
bir az hava bulabilsem, ciğerlerime çekeceğim,
ki senin haberin yok -
sigarayı bıraktığımdan beri
oksijene mübtelayım...

Biliyordum ki,
boşuna değildi benim kitleye olan nefretim,
aramıza girmeğe de yüz bulmuş şimdi...
Kendin bir bak,
elimden almıyor mu bana seni andıran
ve ruhumu dindiren her şeyi?!
Önce o sevimli ve sessiz gölün simasını değiştirdiler,
sonraysa seni düşünüp hayallere daldığım
o küçük kafenin de yerinde
giyim dükkanı açmışlar...
Ne kadar berbat olsa da, geriye tek hafızam kalmış...
Halbuki, bir zamanlar
hafızamı kaybetmek en büyük arzumdum...
Elimden almışsın işte sen o arzuyu da
nasıl hafızamdan vazgeçebilirim,
senli hatıralarım da eğer ordaysa?!

Tüm bunlara rağmen karamsar mıyım?
Asla...
Benim ki ellerim var sana uzanan,
Mutluluksa parmaklarımla uçlarında -
en sade duygulardan
ruhumun zerrelere sana doğru kaçabilirler...
Hayal bile edemezsin ve inanmazsın:

öylesine sevinçliyim ve mutluyum ki...
Öğrendiğim o günden ki,
balıklar da...
Evet, balıklar da uçabilirler...

Söğüt Gölgesi

Yanılmışsın, boş ver, geçer

Yanılmışsın, boş ver, geçer
Her keder geçtiği gibi
Sevgim beni yansıtmış
Sana sendeki ben gibi.

Hatırlatır bana daim
Kadehteki içkim seni
Sevemez ki hiç kim seni
Ben seni sevdiğim gibi.

Ya kalbinle bir yol bul gel,
Ya kalbime bir yol bul gel,
Derme benim hisslerimi
Soluk gül derdiğin gibi

Sinem bir dağ, çen çekerim,
Her derdini ten çekerim,
Sen üzülme, ben çekerim
Derdini geldiğin gibi.

Yeter sendeki ben gülsün
Ayda-yılda birce kere
İnan ki, hiç yanılmazsın
Azıcık yüzüm gülünce

Senle benim aramızda
Türlü-türlü biz bulunur,
O bizleri sorgularsak,
Belki biri gerçek olur,
Belki orda aradığım
Tanrıdan da iz bulunur,
Bir anlık sarhoş olurdum
Hak yurdu gördüğüm gibi

Yanılmışsın, boş ver, geçer
Her keder geçtiği gibi
Sevgim beni yansıtmış
Sana sendeki ben gibi.

Söğüt Gölgesi